

Cor Plèiade & Sesé — Concert del 10è aniversari

Estiu al Palau

Dimarts, 2 de juliol de 2024 – 20 h

Petit Palau

Compromís amb el medi ambient

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

Cor Plèiade

Miquel Villalba, piano

Almudena Jambrina, corn anglès i
percussió

Júlia Sesé Lara, directora

Bernat Giribet (1995)

Olor de préssec

Orbán György (1947)

Pange lingua

Einojuhani Rautavaara (1928-2016)

Malagueña, de la *Suite de Lorca*

Eva Ugalde (1973)

Ave Maris Stella

Sarah Quartel (1982)

As you sing

Carles Prat (1985)

Poema del bosc

Clara Wieck (1819-1896)

Ich stand in dunkeln Träumen

Das ist ein Tag, der klingen mag

Eric Whitacre (1970)

She weeps over Ragoon

Claude Debussy (1862-1918)

Salut printemps

Gema María Navarro, solista

Durada del concert:

Primera part, 25 minuts | Pausa de 5 minuts | Segona part, 30 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#coral #contemporània

Poema

Com una ràfega de vent
que s'arqueja amb la presència de les coses.

Com una música enforcada
en el silenci de la corda del temps,
envaït per la memòria que nodreix
imatges insomnes
inscrites en la nit abandonada.

Textos de les ombres
que anomenen el meu nom,
caires transcrits en un mur
que tremola.

Paradisia (2023)

Laia Llobera

Palau de la
Música Catalana
Palau 100

Filharmònica de Viena & Gatti / Connolly,
Anima Aeterna Brugge & Heras-Casado /
Kozhukhin, Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno / Bezuidenhout, Orchestre des
Champs Élysées, Collegium Vocale Gent
& Herreweghe / Dueñas, Philharmonia
Orchestra & Alsop / Royal Concertgebouw
& Mäkelä / Ensemble I Gemelli & González
Toro / Balthasar Neumann & Hengelbrock
/ musicAeterna & Currentzis / Pires,
Bezuidenhout, English Baroque Soloists &
Gardiner / Bell, Orchestra dell'Accademia
Nazionale di Santa Cecilia & Harding /
Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca,
Orfeó Català & Harding

Temporada 2024–2025

Ja a la venda els abonaments de cicles
i abonaments a la carta a partir de 4 concerts.

Comentari

L'èxtasi del cos i de l'esperit

Potser no acostumen a treure el cap a les llistes del repertori més cèlebre, però formacions com el Cor Plèiade, que enguany celebra el seu desè aniversari, tenen a la seva disposició algunes de les pàgines més reeixides del patrimoni musical. El fet de tractar-se de veus iguals –en aquest cas, agudes– obliga el compositor a escurçar els intervals entre les diferents notes que n'integren la polifonia, ja que la distància màxima possible entre la veu més aguda i la més greu és molt més reduïda que en un cor de veus mixtes. Això resulta en un teixit harmònic d'una gran densitat i una sonoritat compacta molt característica, d'un impacte emocional profund en l'oient.

Avui en veurem una nodrida mostra, que, a més, tindrà un clar doble fil conductor: la visualització de la creació contemporània i la presència de compositores en les programacions artístiques.

Així, el concert s'inicia amb una estrena. Bernat Giribet, que ja ha col·laborat amb la directora Júlia Sesé anteriorment, compongué el 2017 una peça sobre un text propi que volia expressar musicalment la reminiscència d'una aroma que desperta els instints més bàsics i purs de l'atracció. Encara inèdita, enguany l'ha revisada i hi ha afegit una introducció; a *Olor de préssec*, el compositor català fa fluctuar les veus des de les essències pures fins a les exaltacions més desacomplexades i directes, tot creant una autèntica al·legoria de la senzilla bellesa que es revela en la intimitat humana.

Aquesta exaltació dels sentits serà contrastada per la transcendència de l'experiència religiosa amb dos dels himnes més reeixits del patrimoni litúrgic: *Pange lingua* i *Ave Maris Stella*. La seva extraordinària popularitat feu que ja durant el segle XV proliferessin innumbrables versions polifòniques del cant original gregorià, tot iniciant una tradició que, passant per il·lustres com Victoria o Bruckner, es manté vigent en els autors d'avui. El romanohongarès György Orbán, fidel al seu estil ple de ritmes quirúrgicament percussius, rellegeix el primer, un himne eucarístic escrit per Tomàs d'Aquino per a la processó de corpus de Dijous Sant i que lloa el misteri de la transsubstanciació.

Per altra banda, trobem una de les referents actuals en l'escriptura per a veu femenina. Eva Ugalde inicia el seu *Ave Maris Stella* amb un simple cant monòdic que evoca l'aura ancestral d'aquest himne marià assignat en el breviari romà a l'ofici de vespres i d'origen incert. La compositora donostiarra desenvolupa llavors les possibilitats d'aquesta línia melòdica al llarg de les seves set estrofes, que plantegen la figura de Maria com a anunciadora de la vinguda de Crist –a través de la metàfora de l'estrella de mar, la sequera i el profeta Elies– tot explorant gradualment textures harmòniques d'una gran calidesa i ritmes de vivacitat creixent.

Tanmateix, la continuïtat espiritual entre els dos himnes és trencada per la presència del darrer moviment de la *Suite de Lorca*, que ens retorna momentàniament a la sensualitat més descarnada i visceral. Es tracta d'una de les peces més conegudes d'Einojuhani Rautavaara, ja de per si molt prolífic en el repertori coral. El finlandès l'escrigué el 1973, sense gaire expectatives, per a un concurs de composició a Espoo i com a acompanyament de la seva *Missa per a nens* (que paradoxalment fou guanyadora, però avui és molt menys interpretada).

Aquesta suite es caracteritza per l'impacte dels seus breus però intensos quatre moviments. “Malagueña”, que avui sentirem, musica un poema del *Poema del cante jondo* (1921), tot imitant, a través del ritme d'acords paral·lels, l'acompanyament d'una guitarra flamenca. També mostra, en la maduresa vocal i anímica que requereix, la necessitat d'enterrar l'estereotip estès en el món coral segons el qual quan parlem de veus iguals agudes ens referim indistintament a repertori per a veus femenines i veus blanques o infantils.

El concert segueix amb *As you sing*, una altra peça plena de llum que vol celebrar la joia del cant a través d'una melodia juganera que s'entrellaça amb un acompanyament rítmic de les veus, tot recreant l'aparent despreocupació caòtica d'un taral·lejar espontani. La canadenca Sarah Quartel, molt vinculada al món educatiu, és especialment militant en la difusió del poder transformador del cant coral en la nostra vida quotidiana.

A continuació, tornem a la música del nostre país. Tot i que la seva producció abasta diferents estils i tipus de formació, Carles Prat té una estreta vinculació amb el món coral no només com a creador, sinó també com a solista i cantant professional dels nostres principals cors. De fet, aquest *Poema del bosc*, inspirat en un poema de Guerau de Liost, fou estrenat en aquesta mateixa casa pel Cor de Noies, en tant que obra guanyadora en el II Concurs Internacional de Composició Coral de l'Orfeó Català.

La presència de compositores en aquest programa culmina tot seguit amb dos *lieder* de Clara Wieck. *Ich stand in dunkeln Träumen* adapta un text de Heine i forma part de la col·lecció de sis cançons que escrigué entre el 1840 i l'estiu del 1843, just a l'inici del seu matrimoni amb Robert Schumann que tant perjudicà la seva activitat compositiva. Fou, de fet, un regal per al seu marit en el primer Nadal que compartien. El mateix Schumann la introduí anys més tard en la lectura del poc conegut Hermann Rollet i, el 1853, compongué el cicle *Sechs Lieder aus Jucunde*, basat en textos d'aquest poeta austríac. D'aquest cicle, escoltarem *Das ist ein Tag, der klingen mag*, on es pot apreciar com Wieck transforma totalment la senzillesa d'aquests textos sentimentals a través de la seva originalitat compositiva plena de girs inesperats. L'evocació boscana està plena d'elements descriptius, com la imitació de les trompes dels caçadors en l'acompanyament del piano, tot plegat en un to ufanós i alegre, poc habitual en la seva producció musical.

El concert retorna a la creació contemporània amb un dels compositors més populars i interpretats de les darreres dècades, l'estatunidenc Eric Whitacre. *She weeps over Ragoon* fou dedicada a la fundadora del Cor de Dones de Las Vegas, Jocelyn Kaye Jensen, i a la Universitat de Nevada. Adapta un poema de James Joyce inclòs en el volum *Pomes Penyeach*, publicat el 1913, que evoca la desesperació per la pèrdua de la persona estimada. La dinàmica *pianissimo* s'entrellaça amb el text xiuxiuejat i el lament càlid del corn anglès, tot creant un efecte corprenedor que descriu el lloc final de repòs de l'amant a Ragoon, una ciutat de la costa irlandesa. Com a curiositat, l'acompanyament de piano fou improvisat per Whitacre en l'estrena mateixa de la peça, i transcrit posteriorment.

El concert culmina amb un dels grans clàssics del repertori per a cor femení, tot i ser d'un compositor amb poca producció per a la veu humana. Claude Debussy, com la majoria de músics francesos de l'època, visqué sota la pressió social d'haver de guanyar l'històric Premi de Roma. En fou candidat fins a tres ocasions, i l'arribà a guanyar el 1884 amb *L'enfant prodigue*. El francès no fou feliç, ni adaptant-se a les exigències estilístiques del jurat, ni amb el posterior premi dels quatre anys de residència a la Villa Medici de Roma, però d'aquesta època trobem un conjunt d'obres de joventut d'un gran interès musical, encara que sovint menystingudes; *Salut printemps* forma part d'aquest grup. Debussy tenia vint anys quan la compongué per a cor femení i orquestra (avui n'escoltarem la reducció per a piano de Marius François Gaillard) i, tot i tractar-se d'un moment previ al desenvolupament del seu revolucionari llenguatge compositiu, quasi pictòric, ja hi trobem elements identificatius en els seus subtils canvis de textura, quan s'alterna entre dues i tres veus, o en la bellesa voluptuosa del seu exigent passatge solista. El jurat ho qualificà d'“*estrany i inintel·ligible*”... La ceguesa atemporal del món acadèmic.

Martí Marimon Aguadé, filòsof i músic.

Biografies

Cor Plèiade

Nascut el febrer del 2014, està format per cantants compromeses amb la formació musical i vocal. És un grup de qualitat i molt versàtil, especialitzat a preparar programes *a cappella* de compositors dels segles XX i XXI i amb la capacitat d'assumir reptes ben diversos i atrevides posades en escena.

El juliol del 2017 fou escollit cor amfitrió d'un dels concerts del Simposi Mundial de Música Coral de Barcelona. El 2019 va crear l'espectacle *Un Nadal d'estrelles*, que es va interpretar durant dos anys a Granollers i a Sant Celoni.

Després de la pandèmia repregué l'activitat amb *Ego sum Lux*, un programa de música sacra per a cor i orgue que interpretà a l'església de Sant Esteve de Granollers dins el cicle La Música del Cel. La primavera del 2021 va fer una petita gira per territori català amb el programa *a cappella* titulat *Kun mie laulan*. El desembre del 2021 participà en la producció teatral *Els guàrdies del Taj Mahal*, que s'interpretà a Sant Celoni, Cardedeu i Barcelona.

L'estiu del 2022 va actuar en el XII Concert al Túnel de Cervera estrenant l'obra *Escala a la glòria*, del compositor Pol Requesens, escrita per a l'ocasió. El desembre del 2022 el cor va col·laborar amb la cantautora Maria Arnal en l'espectacle *El cant de la Sibila*.

Ha col·laborat amb el productor i músic Raúl Refree enregistrant fragments de la banda sonora i actuant en el rodatge d'un capítol de la sèrie *La Mesías*, estrenada la darrera del 2023 al Festival de Cinema de Sant Sebastià.

L'estiu del 2023 va actuar en la producció *Evoé!* juntament amb Raúl Refree, Maria Mazzota i Jordi Oriol, al Grec Festival de Barcelona i fou l'espectacle inaugural de la Fira Mediterrània de Manresa. El novembre del 2023 fou l'encarregat d'enregistrar la peça musical per a la instal·lació de llums de Nadal del Recinte Modernista de l'Hospital de Sant Pau.

Miquel Villalba, piano

Nascut a Vilafranca del Penedès, de ben jove començà els estudis musicals a l'escola Clau de Sons i els amplià a l'IEA Oriol Martorell. L'any 2020 es graduà en direcció de cor i orquestra a l'ESMUC amb diverses matrícules d'honor i culminà els estudis amb el Màster de Lied i Cançó, amb Pep Surinyac, Carmen Santamaría, Francisco Poyato i Assumpta Mateu.

Especialitzat en la música vocal, treballa tant en la direcció i assistència al piano de cors (Balthasar Neumann Chor, Cor Bruckner Barcelona...), en produccions d'òpera (Gran Teatre del Liceu, Palau de la Música Catalana...) com en música de cambra, especialment lied, realitzant múltiples concerts i espectacles interdisciplinaris.

Amplia la seva activitat professional amb arranjaments, composicions, interpretació al teclat de música rock i formant part del col·lectiu Gat Groc, que gestiona l'espai de dinamització artística Cal Florit, a les Cabanyes (Alt Penedès)

Almudena Jambrina, corn anglès

Obtingué el títol superior de música, en l'especialitat d'oboè, al Conservatori Superior de Música de Barcelona i també al Conservatoire de Musique Montserrat Caballé de Perpinyà, on va ampliar estudis de corn anglès i oboè d'amor amb en M. Giot.

És llicenciada en filosofia i lletres per la Universitat Autònoma de Barcelona, menció d'art-musicologia, i recentment ha ampliat estudis d'oboè barroc al Conservatori Superior de Castelló amb en P. Saragossa.

Actualment col·labora amb diverses orquestres catalanes i de Perpinyà, i grups de cambra de vent-fusta, combinant la tasca d'interpret amb la de professora d'oboè a l'Escola Municipal de Música de Girona i al Conservatori de Granollers.

Ha participat com a formadora al 2n Congrés de Pedagogia Musical de Catalunya i ha publicat i enregistrat l'adaptació a oboè del conte musical *La història de la petita balena Obo*.

Júlia Sesé Lara, directora

Obtingué el grau en direcció coral amb els mestres Pierre Cao i Josep Vila i Casañas, i posteriorment el grau en cant clàssic i contemporani amb Mireia Pintó i Xavier Mendoza. Totes dues carreres cursades a l'ESMUC.

Dirigeix el Cor Bruckner Barcelona des del 2007 i el Cor Plèiade des del 2014, cors que ha convertit en referents a Catalunya del repertori coral *a cappella*, sobretot de compositors dels segles XX i XXI. És directora preparadora, assistent i col·laboradora del Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana des del 2017. És la primera dona que ha dirigit el Cor de Cambra Francesc Valls en misses a la catedral de Barcelona i a la Sagrada Família.

Imparteix l'assignatura de cor a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid des del setembre del 2021. I també és professora de direcció al Curs de Direcció de la FCEC.

Ha estat membre del jurat de diversos concursos corals: La Festa de la Música (2018 i 2020), Certamen Coral Ejea de los Caballeros (2022) i Certamen Coral de Binissalem (2023).

Formació

Cor Plèiade

Mònica Buqueras

Mònica Falqués

Maria Garrigosa

Lara Magrinyà

Núria Margalef

Iris Merino

Gema María Navarro

Marta Noró

Anna Sala

Júlia Salvador

Mireia Sans

Núria Solé

Mercè Tarragó

Anna Valldeoriola

Textos

Olor de préssec

Text i música de Bernat Giribet (1995)

Olor de préssec. Color del teu perfum latent, que enfonsa el marbre i escolta el que sent l'altre i s'obre al tacte... Llavors quin impacte!

Els meus sentits cedeixen passivament i donen pas al que és l'instint primer que pu com és es mostra senzill i auster!

Pange lingua

Música d'Orbán György (1947)

Text de sant Tomàs Aquino (1225–1274), himne eucarístic

Pange lingua gloriosi corporis
mysterium.

Sanguinisquae pretiosi quem
in mundi pretium.

Fructis ventris generosi Rex
effudit gentium.

Nobis datus, nobis natus ex
intacta virgine.

Et in mundo conversatus
sparso verbo semine.

Sui moras incolatus miro
clausit ordine.

In supremae nocte coenae
recumbens cum fratribus.

Observata lege plene cibis in
legalibus.

Cimum turbæ duodenae
sedatsuis manibus.

Pange lingua gloriosi corporis
mysterium.

*Canta, llengua, el sant Misteri
del gloriosíssim Cos i de la Sang
preciosa que el Senyor de les
nacions, fruit d'entranya
generosa, ha vessat per salvar el
món.*

*Se'ns donà i ens volgué néixer
del sant ventre virginal, i,
sembrada la paraula en el món
on habità, hi acabà la seva
estada amb la nova institució.*

*Aquell vespre de la cena, la
darrera amb els germans,
observats tots els preceptes
d'aquell àpat ritual, per ses
mans es dona als dotze ell
mateix com a menjar.*

Sanguinisquae pretiosi quem
in mundi pretium.
Verbum caro panem verum
verbo carnem efficit.

*El Verb-Carn amb la paraula
muda en carn el que era pa;
sang del Crist el vi es torna.*

Fitque sanguis Christi
merum: et si sensus deficit.
Adfirmandum cor sincerum
sola, sola fides sufficit.

*Si els sentits no entenen res, n'hi
ha prou amb la fe sola perquè el
cor n'estigui cert.*

Malagueña, de la *Suite de Lorca*

Música d'Einojuhani Rautavaara (1928-2016)

Poema de Federico García Lorca (1898-1936)

La muerte entra y sale de la taberna.

Pasan caballos negros y gente siniestra por los hondos de la
guitarra.

Y hay un olor a sal y a sangre de hembra en los nardos febriles de la
marina.

La muerte entra y sale, y sale y entra, la muerte.

Ave Maris Stella

Música d'Eva Ugalde (1973)

Himne llatí de vespres que es canta a la litúrgia de les
hores en les festes marianes

Ave maris Stella, Dei Mater
alma,
atque semper Virgo, felix caeli
Porta.

*Salve, estrella del mar, salve
santa Mare de Déu i sempre
Verge, feliç porta del cel.*

Sumens illud Ave Gabriélis
ore,
funda nos in pace,
mutans Hevae nomen

*Acceptant aquell "Ave" de la
boca de Gabriel, i canviant el
nom d'Eva, heu establert la pau
entre nosaltres.*

Solve vincla reis,
profer lumen caecis: mala
nostra pelle,
bona cuncta posce.

*Aixequeu les cadenes dels
captius, doneu llum als cecs, feu
fora els nostres mals i alimenteu-
nos amb tot els béns.*

Monstra te esse matrem:
sumat per te preces,
Qui pro nobis natus tulit esse
tuus.

*Mostreu que sou mare fent que
Ell aculli les nostres pregàries,
Aquell que, nascut per nosaltres,
ha volgut ser el nostre fill.*

Virgo singularis, inter omnes
mitis,
nos culpas solutos,
mites fac et castos.

*Verge singular, única, la més
amable,
quan serem alliberats dels pecats
feu-nos castos i humils.*

Vitam praesta puram,
iter para tutum:
ut videntes lesum semper
collaetémur.

*Concediu-nos una vida pura,
feu que el nostre camí sigui
segur,*

Sit laus Deo Patri,
summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
tribus honor unus. Amen.

*per tal que veient Jesús
ens alegrem eternament.*

*Que la lloança sigui donada a
Déu Pare,
glòria al Fill i a l'Esperit Sant,
i a la Santa Trinitat un sol
homenatge. Amén.*

As you sing

Text i música de Sarah Quartel (1982)

Your voice is like the breath of
spring
When first it wakes the
flowers.
I blossom brightly as you sing,
And flourish by your side.

*La teva veu és com l'alè de la
primavera
quan primer desperta les flors.
Floreixo brillant mentre cantes
i floreixo al teu costat.*

And in your singing I am
found.

I en el teu cant em trobo a mi.

Your voice is like a cherry tree
In playful bloom beside me
I dance and flutter as you
sing,
and shine when you are near.

*La teva veu és com un cirerer
en juganera floració al meu
costat.
Ballo i revolotejo mentre cantes
i brillo quan ets al meu costat.*

And in your singing I am
found.

I en el teu cant em trobo a mi.

Your voice is like an ancient
oak
That stands in gentle strength.
My roots run deeper as you
sing...

*La teva veu és com un vell roure
que roman dret en una força
suau.
Les meves arrels avancen
profundes mentre cantes...*

And in your singing I am
found.

I en el teu cant em trobo a mi.

Your voice is like the breath of
spring
a cherry tree, an ancient oak.
You sing me safely home.

*La teva veu és com l'alè de la
primavera
un cirerer, un vell roure.
Tu em cantes a la meua llar
segura.*

Poema del bosc

Música de Carles Prat (1985)

Poema Guerau de Liost (1878-1933)

Al punt de mitja nit l'espai s'omplí de bruixes.
Són llurs pupil·les xiques, vermelles (com maduixes).

En surt un reguitzell del fons de cada esquerdada,
vestides amb brians de teranyina verda.

Al Pla de Mirambell, dansant al clar de lluna
com una fumarella dissipen la vedruna.

El vianant que es perd sent riallades d'ossos.
Si no fugís de por, cauria fet a trossos.

Les bruixes, mentrestant, s'encalquen afollades
rostos avall i cerquen les aigües encalmades
dels gorgs, d'on a les vores, horribles es despullen.
Amb quin deliqui es gronxen! Amb quin platxeri es mullen.

De ventre amunt es baten per sobre les onades
les filles de la lluna. Són velles i xuclades
com un manyoc d'arrels. Els caires de llurs nines
mostren el brill metàl·lic d'unes fulgors felines.

Els pits sacsejarien, a cada sotragada,
com pellingots inútils. La dura carcanada
dels geips apunta sota la pell tibant i dura.
El nas inversemblant, ratat de corcadura.

Les galtes enfonsades. La llengua viperina
sortia de les goles com una llarga espina.

Mentre la fosca dura, cavalquen la basarda,
però bell punt la nova claror del jorn esguarda,
s'encalafornen súbites en llurs cataus de roques
i àdhuc en les primes esquerdes de les soques
balmades, on serva cada una jaç i estable
i més d'una potinga que els receptà el diable.

Ich stand in dunkeln Träumen

Música de Clara Wieck (Schumann) (1819-1896)

Poema de Heinrich Heine (1791-1856)

Ich stand in dunkeln Träumen
Und starrte ihr Bildnis an,
Und das geliebte Antlitz
Heimlich zu leben begann.

*Era en un somni obscur
i vaig mirar la seva imatge de fit
a fit,
i el rostre estimat
començà a viure secretament.*

Um ihre Lippen zog sich
Ein Lächeln wunderbar,
Und wie von Wehmutstränen
Erglänzte ihr Augenpaar.

*Aparegué als seus llavis
un somriure meravellós,
i als ulls brillaren
llàgrimes de melangia.*

Auch meine Tränen flossen
Mir von den Wangen herab
Und ach, ich kann es nicht
glauben,
Daß ich dich verloren hab!

*També les meves llàgrimes
caigueren per les meves galtes
i ai!, no em puc creure
que t'hagi perdut!*

Das ist ein Tag, der klingen mag

Música de Clara Wieck (Schumann)

Poema de Hermann Rollett (1819-1904)

Das ist ein Tag, der klingen
mag
Die Wachtel schlägt im Korn,
Die Lerche jauchzt mit
Jubelschlag
Wohl über'm hellen grünen
Hag,
Der Jäger bläst in's Horn.

*Aquest és un dia d'alegria
sonora
la guatlla batega el blat de moro,
l'alosa crida d'alegria
sobre la bardissa verda brillant,
el caçador fa sonar la banya.*

Frau Nachtigall ruft süßen
Schall,
Durch's Laub ein Flüstern
zieht,
Das Echo tönt im Widerhall,
Es klingt und singt allüberall,
Das ist ein Frühlingslied.

*La mestressa rossinyol crida tan
dolçament,
es pot escoltar un xiuxiueig a
través del fullatge,
l'eco ressona en l'eco
a tot arreu so i cançó.
És una veritable cançó de
primavera.*

She weeps over Ragoon

Música d'Eric Whitacre (1970)

Poema de James Joyce (1882-1941)

Rain on Ragoon falls softly,
softly falling,
Where my dark lover lies.
Sad is his voice that calls me,
sadly calling,
At grey moonrise.

*La pluja sobre Ragoon cau
suaument,
on rau el meu fosc amant.
Trista és la seva veu que em
crida, cridant tristament,
a la sortida de la lluna grisa.*

Love, hear thou
How soft, how sad his voice is
ever calling,
Ever unanswered, and the
dark rain falling,
Then as now.

*Amor, escolta
que suau i trista que crida la
seva veu,
mai sense resposta, i la pluja
fosca caient,
aleshores com ara.*

Dark too our hearts, O love,
shall lie and cold
As his sad heart has lain
Under the moongrey nettles,
the black mould
And muttering rain.

*També foscels els nostres cors, oh
amor, mentiran i freds
com el seu cor trist s'ha posat
sota les ortigues grises de la
lluna, la floridura negra i la
pluja murmurant.*

Salut printemps

Música de Claude Debussy (1862-1918)

Poema d'Anatole de Ségur (1823-1902)

Salut printemps, jeune saison
Dieu rend aux plaines leur
couronne
La sève ardente qui
bouillonne
S'épanche et brise sa prison

Bois et champs sont en
floraison.
Un monde invisible
bourdonne
L'eau sur le caillou qui
résonne
Court et dit sa claire chanson

Salut printemps, jeune saison
Dieu rend aux plaines leur
couronne
La sève ardent qui bouillonne
S'épanche et brise sa prison

Le genêt dore la colline
Sur le vert gazon l'aubépine
verse la neige de ses fleurs

Tout est fraîcheur, Amour,
lumière
Et du sein fécond de la terre
Mettent des chants et des
senteurs.

Salut printemps, jeune saison
Dieu rend aux plaines leur
couronne
La sève ardent qui bouillonne
S'épanche et brise sa prison
Salut printemps!

*Hola, primavera, jove estació,
Déu retorna a les planures la
seva corona,
la saba ardent que borboleja
s'esbrava i trenca la seva presó,*

*boscós i camps estan florint.
Un món indivisible brunzeix,
l'aigua sobre
el còdol que ressona corre i diu
la seva cançó clara.*

*Hola, primavera, jove estació,
Déu retorna a les planures la
seva corona,
la saba ardent que borboleja
s'esbrava i trenca la seva presó.*

*L'argelaga daura el turó
sobre el verd herbei,
l'arc vessa la neu de les seves
flors.*

*Tot és frescor, amor, llum,
i del si fecund de la terra
tornen a pujar cants i olors.*

*Hola, primavera, jove estació,
Déu retorna a les planures la
seva corona,
la saba ardent que borboleja
s'esbrava i trenca la seva presó
Hola, primavera!*

Fes-te soci de l'Orfeó Català. Fes del Palau casa teva.

Gaudeix d'invitacions, descomptes
i més avantatges per només 60 euros l'any
(10 euros, menors de 35 anys).

Uneix-te ara!

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Diumenge, 07.07.24 – 12 h

Sala de Concerts

Ola Gjeilo, piano

Orfeó Català

Cor Jove de l'Orfeó Català

Cor de Noies de l'Orfeó Català

Pablo Larraz, Oriol Castanyer i Montserrat

Meneses, directors i directora

Obres d'Ola Gjeilo

Preu: 20 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Laboratorio Reig Jofre – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – María José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello – Manel Vallet Garriga – Jordi Simó Sanahuja

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Orfeó Català